

mio. kr. til staten i forbindelse med, at S-togene har for mange forsinkelser?»

Aase D. Madsen (DF):

Ja, nu har vi jo været lidt inde på, hvad ministeren vil gøre. Det, jeg ikke kan forstå, er, at når man nu har et bevis på, at der er overtrædelser, hvorfor kan man så ikke lige så godt indføre nogle sanktioner, ligesom regeringen jo f.eks. har været inde på i forbindelse med, at man vil indføre sanktioner mod de kommuner, der ikke lever op til integrationsreglernes intentioner om aktivering? Jeg synes også, jeg hørte noget om, at f.eks. Trafikministeriet skal have 1½ mio. kr. af DSB, fordi man har lavet en eller anden overenskomst i forbindelse med, at S-togene har været forsinkede. Der har været for mange forsinkelser.

Hvorfor kan vi ikke fra statens side på en eller anden måde gøre det samme over for de svageste grupper i vores samfund, nemlig dem, der er fuldstændig i det kommunale selvstyre magt, i kommunalbestyrelsens magt, når det gælder om at fastsætte og overholde aftaler med de ældre?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er jo sådan, at der er et meget, meget, meget, meget bredt flertal i Folketinget, som går ind for at tredele det demokratiske ansvar her i landet i kommuner/amter, regering, Folketing. Og det gør fru Aase D. Madsens parti jo også, i hvert fald i nogle situationer, har jeg bemærket, og i andre situationer, hvor det måske er knap så bekvemt, gør man det tilsyneladende ikke.

Hvis en kommune ikke opfylder sin forpligtelse efter serviceloven, f.eks. undlader at levere en lovet hjemmehjælpsydelse, så er der rent faktisk flere muligheder. For det første kan borgeren klage til kommunens klageråd og derefter det sociale nævn, fordi der er tale om afslag på en ydelse.

Efter retssikkerhedsloven kan formanden for det sociale nævn, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trængt situation, eller hvor der i øvrigt er et særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Afgørelsen kan således træffes med ganske kort varsel.

Der kan ikke klages over den foreløbige afgørelse, men den skal snarest muligt behandles i et møde med det samlede nævn.

For det andet: Hvis borgeren stadig væk ikke får ydelser, så kan Tilsynsrådet pålægge kommunalbestyrelsen at iværksætte hjælpen. Hvis

det fortsat ikke sker, kan Tilsynsrådet anvende sanktioner efter den kommunale styrelseslov. Kommunalbestyrelsesmedlemmerne kan f.eks. pålægges tvangsbøder, indtil hjælpen bliver ydet.

Tilsynet kan også aktiveres direkte af tilsynsmyndighederne selv eller af Socialministeriet. Socialministeriet kan dog ikke selv gribe ind med f.eks. sanktioner eller omgørelser, men kan rette henvendelse til tilsynsmyndighederne. Tilsynsmyndighederne kan herefter pålægge kommunerne at udføre hjælpen.

Så til fru Aase D. Madsen vil jeg sige, at der altså er en række værn her, og jeg synes, det er utrolig vigtigt, at de bliver brugt. Der er også så skrappe sanktioner, så det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem rent faktisk kan pålægges bøder.

Men jeg vil meget gerne medgive, at vi ser for mange uheldige eksempler på, at kommunerne ikke lever op til de forpligtelser, som de selv har påtaget sig. Det er ganske enkelt uacceptabelt.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg er meget glad for den sidste bemærkning om, at det er uacceptabelt. Jeg er også glad for, at ministeren konstaterer, at der er for mange tilfælde. Jeg må også konstatere, at de der klage- og ankemuligheder jo altså ikke har hjulpet. Og det er jo netop der, jeg vil hen. Hvor længe skal vi blive ved med at sidde herinde og se på, at det ikke hjælper?

Ældre Sagen foreslår, at man forhindrer disse ting, der sker, bl.a. at man, når man ikke får den hjemmehjælp, man skal have, får et retskrav på erstatningstimer for den aflyste hjemmehjælp inden for en meget kort tid efter den pågældende aflysning.

Det var da måske en hjemmel, man kunne give herinde til det på en eller anden måde, således at det kunne lade sig gøre. Ellers må man jo sige: Jamen når nu det er gået så galt, som det er i Københavns Kommune, hvorfor sætter vi dem så ikke under »administration«?

Hvorfor kunne vi ikke lade Socialministeriet, ligesom Trafikministeriet med S-togene, gå ind og se og kontrollere, om omsorgen er bragt på skinner igen – for at vende tilbage til DSB. Hvorfor skal vores svage ældre være en gruppe, hvor vi sætter det kommunale selvstyre så højt, at de gang på gang kommer i klemme?

Det er da totalt uacceptabelt, at vi ikke har nogen som helst form for praksis, hvor vi kan gå ind og sige: Her er det nok, nu må der gøres no-